

Богљубово Прасе

БЕОГРАД, СУБОТА, 17 ЈАНУАР 1942

БР. 7 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НОВИ ЗАВОДНИК

Прејлед сираниз штиатије

Тихи Океан мења име

После доношења вести у свим америчким листовима, да је више америчких бродова нестало у »Тихом Океану« и да им се изгубио сваки траг, амерички министар морнарице Нокс ставио је предлог Географском друштву у Њујорку, да се »Тихи Океан« од сада зове »Баволско море«.

Терај Ленна ...

Дејли Мирор писао је критички о спекулацијама и теревенкама ратних профитера на Лондонској берзи.

— Нама се чини, писао је »Дејли Мирор« да ова работа ратних профитера личи на пљачкашку игру, а ми овамо водимо рат »за цивилизацију«.

На овај напад лондонски »Берзански гласник« одговорио је кратко:

— Терај Ленка риђу и зеленка...

Надчовек под папучом

Један амерички женски магазин пише, да је госпођа Рузвелт жена, која ником не остаје дуж одговара.

После ове констатације Рузвелт је добио педесет хиљада телеграма, у којима се изјављује саучешће и бодрене на истрајност.

Удружење папучара на својој хитно сазваној седници изабрало је аklamацијом Рузвелта за генералног секретара папучара.

Гарантирана помоћ

Њујорк Тајмс у једном дужем чланку износи да су С. А. Д. до сада помагале Енглеску и цео свет свим могућим ратним средствима. С. А. Д. дале су гаранције за помоћ али што ова помоћ није ником стигла то није кривица до њих, већ до сила осовине.

На крају чланка пита писац коме сада да се обрате С. А. Д. за помоћ, констатујући да је Јапан још једини у могућности да поправи ситуацију.

ПОП И МЛАДОЖЕЊА

Пошто се распитао шта све треба спремити за венчање и какав је распоред, младожења се опростио од попа. При одласку овај му рече:

— Слушајте пријатељу, имам

још нешто да вас питам. Код нас је обичај да приликом венчања звони звоно.

— Па нека звони.

— Да, али ми имамо два звона, велико и мало, дакле које?

— А, ради се о новцу, доба-ци јетко младожења. Знам ја: велико звоно се и више плати, а мање је јевтиније.

— Не, не ради се о томе. Код нас је обичај да звони велико

звоно, кад је млада била чисте прошлости, а мало звоно звони ако је била, знате, онако... мало... дакле, које звоно?

— Па, велико, разуме се. Али... може и мало да секундира.

НОВИ УСПЕО ВИЦ ИЗ ЛОНДОНА

Лондон, јануара. — Енглеска новинска служба обавештава да је генерал Симиовић изненада испао из своје сопствене пучистичке владе, а да је његово место заузео Слободан Јовановић. Овај најновији виц Енглеца према својим пријатељима, да није стигао тако касно, могао је да заузме једно од првих места на нашем наградном конкурс за најуспелији виц из области спољне политике.

ПРОМЕНА УЛОГА У МАРИОНЕТСКОМ ПОЗОРИШТУ

Лондон, јануара. — Пошто је у марионетском позоришту у Лондону које наступа под фирмом југословенске владе пукла тиква лутку који игра главну улогу, лутак Симиовић замењен је лутком Јовановићем. Волт Дизни је на ову вест одмах донео одлуку да начини нов цртани филм, као пандан филму „Непослушни лутак Ђира“, под насловом: „Намагарчени лутак Дуле“.

Из Централне за огрев

Наш сарадник, који је за редакцију нашег листа добио бонус од два метра дрва из Централне за огрев, обавештен је да Централна по свима бонусима дели дрва. Чак се може бирати и дрво од различитих врста дрва, али се по бонусима најчешће деле дрва — у пањевима.

Нове књиге

- Винстон Черчил: »Како треба лагати.«
- Франклин Рузвелт: »Не стављај нос где му није место.«
- Радио Лондон А. Д.: Приручник за мафионичаре: »Како ћу неуспех претворити у успех.«
- Леон Пијаде: »Пусте жељези.«
- Енглески дом издаје ових дана књигу која ће као библиофилско ствар изаћи у ограниченом броју. Аутор је славни писац бајки Антони Иди, који је књигу посветио својој великој љубави Чан-Кај-Шеку. Назив књиге је: »Волећу те до сутра ако ме данас извучеш из неприлике.«
- Генерал Симиовић: »Лажни снови.«

На морском дну

— Не, госпођо, енглеског меса немамо, али зато имамо у енглеској режији индуског, карибијског, новозеландског и аустралијанског.

Над Лондон и Москва исказују љубав ...

(Слика без речи)

БЛАГОДАРЕЋИ ЈАПАНУ ...

Захваљујући јапанској офанзиви, Енглези и Американци најзад су зближа сједињени — у заједничкој судбини.

Б. л. потсавезу: Када већ немате ауторитета да спречите упадање навијача на терен, угледајте се на Аргентинце и околите игралиште ровом пуним водом па ће бити мир. Или сам се можда више свиђа да заплачујете казне и да суспендујете.

Ранку Минићу, трг. из Београда: Било би добро да сад на поласку на »одмор« понесете један од својих џемпера који је, свакако добар и топао када сте могли да их мирне душе продајете по 550 дин. комад.

Димитрију Ђорђевићу, трг. из Београда: Штета што за своје шпекулације нисте тражили сарадњу Кукића из Дириса. Оно истина требало би делити с њим али не би ишли сами у затвор.

Радици Живкову, лопову: Вама и вашим колегама један савет: оставите кројачке радње. Слаба је вајда од њих. Специјализирајте се за шпекулацију. Ту пада пара као киша. (Само прво дуго тренирајте јер су они већи лопови од вас, па могу да вас покраду или утрпе маст по 400 дин. кг.).

Мали

ЛЕКСИКОН

Имати цигарете — бити зет дуваније.

Енглеске победе — куле у ваздуху

Америчке победе — Шпанска села

Енглеске велике победе — бежање наврат на нос

Шпекулант — човек који има фатиран задњи део панталона

Биоскоп — гурање до изнемоглости

Претседник енглеске владе — човек са бујном маштом

Јапан — дамаклов мач за Америку

Филипини — пуста прошлост Шпекулантова ћарка — најбоља партија

Мотка — ахилова пета шпекуланата

Модерна девојка — брдо пудера и поток парфема

Божји бата — отац.

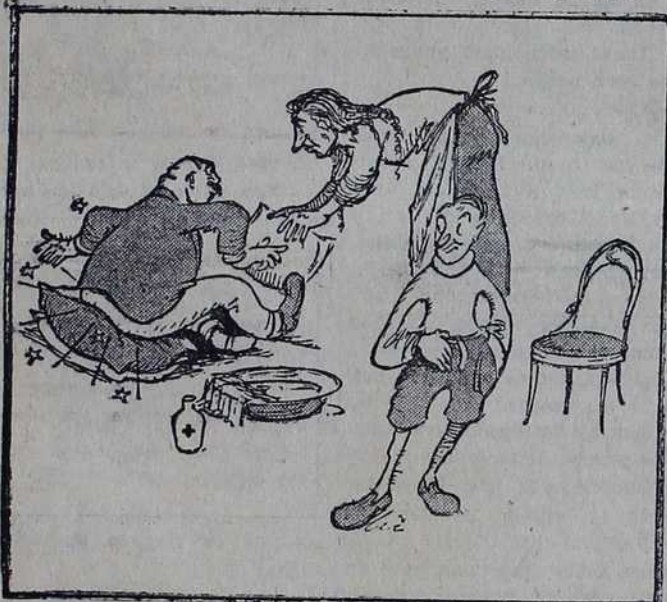
Ајс — порески узвик.

Наше ириликe и неириликe

— Постајем вегетеријанац!
— На савет лекара!
— Не, већ на савет месара.

И над попом има попа...

— Сад' и он зна шта значи добити батине...

ШПЕКУЛАНТОВА БРИГА

— Е, да смо зигли да ћемо добијати батине не би поди-
зали цене вуни и перју.

Мале
шале
с малом
брадом

Када су једну познату списатељку упитали зашто се није удала, одговорила је:

— Могу потпуно да се одрекнем мужа, јер ја код куће имам три ствари, које ми потпуно замењују његове карактерне особине.

— А које су то ствари?
— Имам једног пса који цело јутро режи; једног папагаја који целог дана псује, и једног мачка који се по целу ноћ скита.

— Води се разговор о деци.
— Шта ће вам ваш син бити кад сврши универзитет? — пита неко.

— На жалост, осамдесетогодишњак!

Професор: — И тако смо доказали да је икс једнако нули!
— Ђак: — Па зар цео посао радимо ни због чега!

— Мој је тата полицајац-коњаник! каже мали Пера једном госту.

— Зар је то боље него полицајац-пешак?

— Како да не! Ако буде нека гужва, може брже да побегне.

ОН: — Треба да видиш нов олтар у нашој цркви!

ОНА: — Поведи ме к њему!

Отац (суседу): — Желео бих кад би могли да продате свога пса. Луче је моја ћерка морала да престане да пева, јер је ваш пас стално урлао.

— Сусед: — Жао ми је, али је ваша ћерка прва започела.

— Докторе, како ми је? пита пита болесник.

— Па, добро... само немојте да почињете да читате дуге романе...

— Посматрао сам како једну младу прати жандарм и до цркве, и у цркви, и из цркве, и на фотографисање, и...

— Сигурно је тражила заштиту због ранијих веза?

— Не, него се удаје за жандарма.

— Наша ћерка мења глас.

— Та није могуће! Зар у тим годинама?

— Јесте, напустила је тенора, па сад иде с баритоном.

— Реците ми да ли је то непристојно кад се човек увече састане са неком дамом и целог вечера не потроши ни динара?

— Није пристојно, али је скоро неизводљиво.

Жена: — Лепо је од тебе што си се кладно на коња који је имао моје име.

Муж: — Да, али нажалост, коњ није имао само твоје име већ и твоје навике и стигао је пола сата доцније.

ЉУБАВНИЦИ XX ВЕКА

— Ах, драга... за твоју љубав бих жртвовао бон за дрва и карту за текстил.

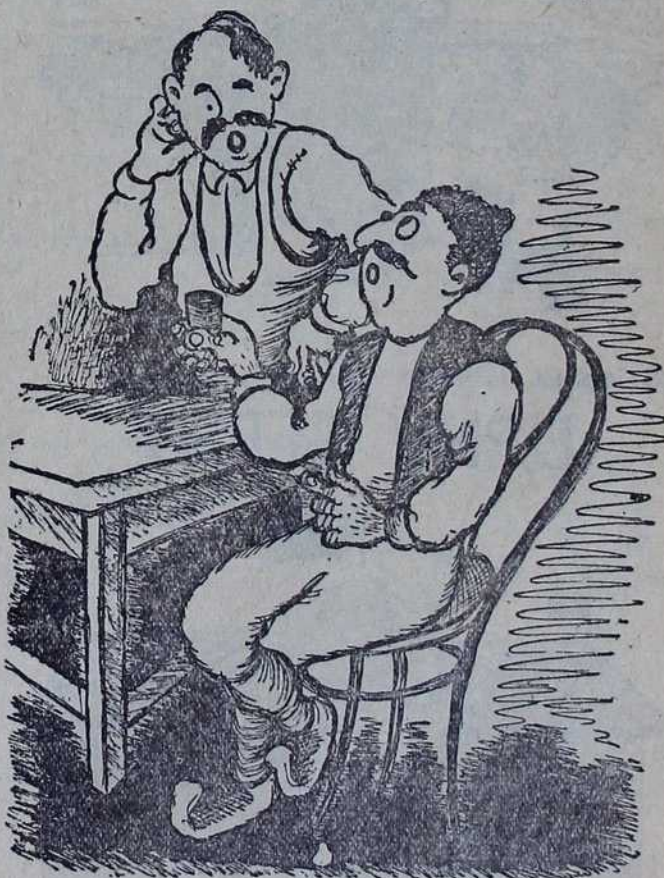
Хтео човек да опере канту

— Ама бре господо џандари, шта сте се узјогунили тако на мене, ја тео малке да оперем канту од млека, а ви помислили зне дао Бог да мећем воду.

— Сад ћеш ти малке да одрешеш кесу па смо онда квит.

Тек ради оријентације

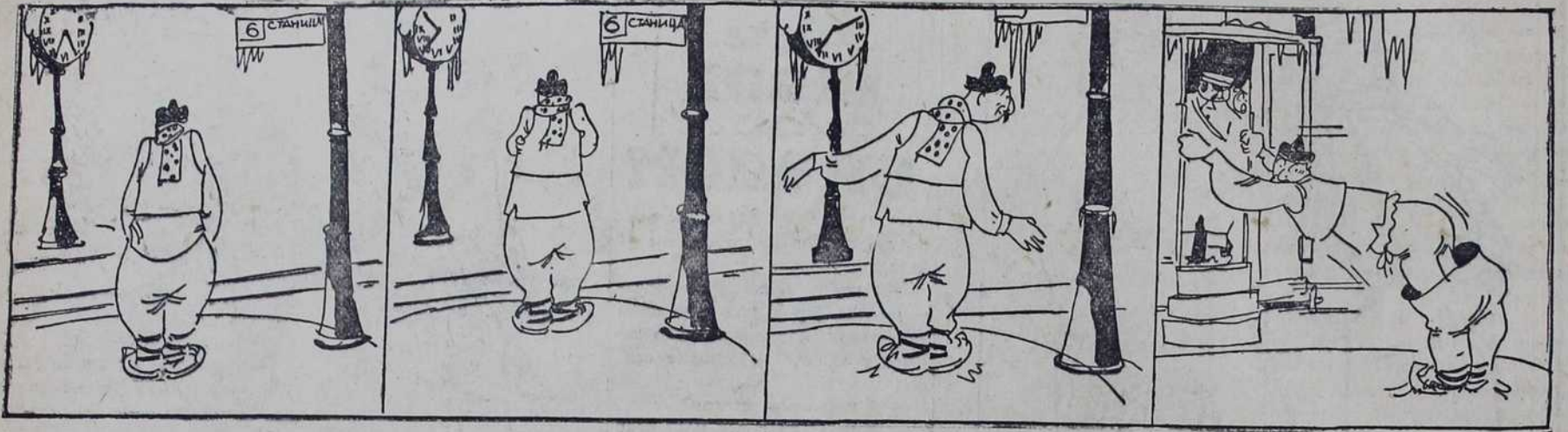

— А бре газдо, колико мећеш воду у ово вино!

— Зашто питаш!
— Па тако питам, знаш оћу се управљам по варошки, јер ја у моје вино мећем пола воду, па сад не знам да ли да пови-
сујем ил да снизујем.

Раварови доживљају

Раварло река трамвај

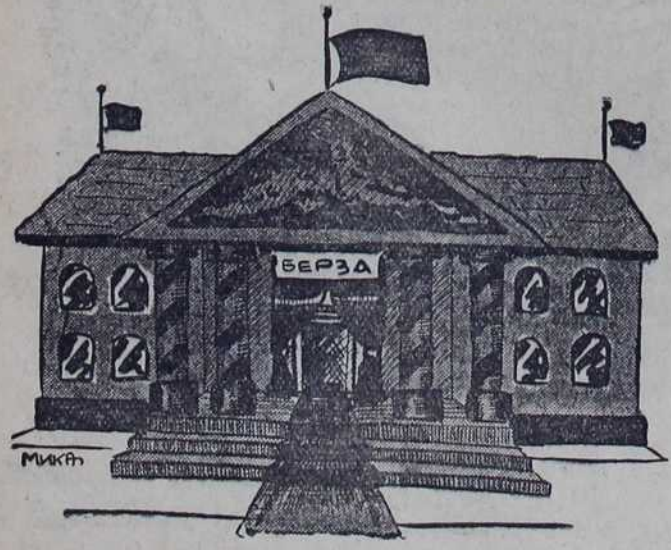

— Због пијанчања бићете кажњени са 25 батина.
 — Али ја нисам пијан.
 — То ћемо испробати. Ако можете ми право по овој линији значи да нисте пијани.
 — Па како да идем право кад је линија крива.

Београђанин иде на пијацу

Како мали Перца замислио: ЦРНУ БЕРЗУ

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

Она: — Пре си, дико, желео да ме поједеш од љубави. А сада?
 Он: — Сад жалим, што то нисам одмах учинио.
 У кући ратног богаташа је свечано соаре. Пошто је домаћица отпевала за клавиром једну песму, рече њена мајка једном музичком критичару:
 — Да, учитељ нашег детета тврди да у њеном грлу леже милиони.
 — То изгледа сасвим тачно, јер без тих милиона у грлу можда би ваша ћерка могла лепо да пева.

Мали Пера учи граматiku. Садашње време, прошло, будуће...
 — Мама, какво је то време: Отац игра карте.
 — Изгубљено време, дете моје.

Берберин: — Клањам се... Слуга... Изволите... Красно време... Изволте се лепо раскомотити... Како жели господин да га ошишам...
 Муштерија: — Ћутећки.

— Шта губи жена ступањем у брак? пита пок. Чета Митровић једну ученицу.
 Она се зацрвени и ушештрља:
 — Па, губи, губи...
 — Шта губи? Јесте ли ви то учили?
 — Па, невиност, једва процеди кроз зубе постиђена студенткиња.
 — Нисам то мислио! Жена ступањем у брак, по канонима српске православне цркве, губи презиме. Да, презиме, госпоћице, рече професор, изненађен оваквим одговором студенткиње и смехом аудиторије.

Скотланђанин пита пријатеља да му саветује шта да поклони жени за рођендан.
 — Немој ништа да јој купиш. Дај јој у готовом.
 — О, почеша се Скотланђанин иза увета, толико опет не бих хтео да издам.

— О, почеша се Скотланђанин иза увета, толико опет не бих хтео да издам.
 Два дечка шамарају се на улици. Наилази један господин и да би измирио децу пита их:
 — Зар ви, децо не знате да и своје непријатеље треба волети?
 — Да, одговори старији, само нас двојица нисмо непријатељи, него браћа.

— Шта је то буџет?
 — То ти је глуп обичај да се бринеш о парам пре но што их потрошиш.
 — Дакле, Ивановићу, ти си слободан. Ја ти желим да почнеш најзад да живиш поштеним животом.
 — Хвала, господине управниче, на исти начин.

— О сине, сине! Каже један забринуту отац. Ништа новац не поштујеш! Када имаш нека посла на Чубури, ти седнеш у аутомобил и одвезеш се тамо, а када ја идем на Чубуру, одем пешце до Лондона, па онда седнем у задња трамвајска кола и возим се за један динар. Зато ћу ја, сине, имати пара док сам жив, а ти никада.
 — Али ћу зато ја, драги татице, целог века да се возим аутомобилом, а ти ћеш да идеш пешке.

Један дечак трчи улицом и на једном углу се судари с неким господином.
 — Пардон, господине! рече дечак и хтеде да продужи пут.
 — Није пардон, рече му уверљени господин, него пази како идеш, цукело једна.
 — Пази како идеш, цукело једна, поправи се дечак и отрчи даље.

Шетао се један трговац мрачном улицом. Пресретну га два разбојника:
 — Извините, господине, да ли имате један динар?
 Трговац се збуни:
 — Да, наравно, али, молим зашто тражите само један динар?
 — Хоћемо да обрћемо пару, па да видимо који ће од нас двојице да вам однесе буђелар и сат...

— Ви сте дошли да тражите службу? Мени стварно треба један радник, али мора да буде врло поштен.
 — Узмите ви мене. Ја сам десет година радио у општинском купатилу и за то време ниједном се нисам окупао.

— Да ли је имала успеха домаћиња школа у твом селу?
 — И још какво! Просјаци више не траже храну по кућама!

Дечја уста

— Тата, шта је то аспида!
 — Гст! да те не чује мама, јер ће помислити да о њој говоримо.

— Ви се сигурно враћате са Авале!
 — А, не! — са корзоа. Ко је луд да иде на Авалу, кад га тамо нико не види.

ПРЕТЊА

— Слушај тата, ако ме још једном будеш тукао казаћу Дирису да си шпекулисао са зејтином па ћеш и ти добити батина.

— Ја сам сликар.
 — Ништа не смета и ја сам без динара у џепу.

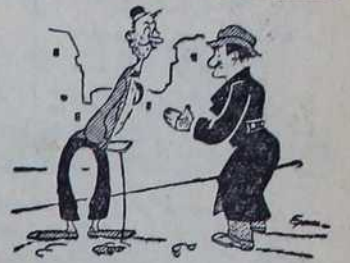
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Черчил и његови адмирали

— Господе, ви долазите, сигурно, да ми јавите ваше нове победе!..

Ужасетени ВИЦЕВИ

— Г. Гргуре, шта је био ваш отац!..

— Карикатуриста!
— Не питам вас шта је био по занимању, јер то се види по вама, него шта је био по народности!

— Пушење је штетно по разум. Сваки пушач губи постепено памћење, прича пријатељ пријатељу.

— Тако је! Зато ме ниси још ниједном послужио својим цигаретама, а моје пушиш непрестано.

— Пardon комшија... Будите тако добри и додајте ми ексер.

— Мисли једне жене не задржавају се на хаљинама.
— Свакако. Оне иду чак и до шешира.

— Ви сте ми говорили да имате три помоћника у вашој ординацији, а ја већ одавно код вас оправљам зубе и увек видим само једног.

— То је тачно. Један ради у ординацији, а друга двојица избијају зубе по комшилуку.

— Ено Васића. Дужан сам му сто динара. Шта да радим да ме не позна?

— Направи паметно лице.

УВРЕДА

— Арсо! Погледај наредбу батњиња за шпекуланте намрница.

— За кога ме ти сматраш, ја радим само на страну валуту.

УЗ ПОПРЕКО ДУЖ

МАЛИ ПЕРИЦА СЕ ПИТА:

Да ли је висибоба — баба која виси?

Да ли је машиновођа човек који на кајшу води машину?

Да ли је анђео мира анђео који учи како се мирно седи?

Да ли су и на ваздушним фронтима најефикаснији напада пешадије?

— Да ли мора да се комад «Усред бела дана» даје у подне?

ШТА КО САЊА

Чиновник: плату од 10.000.

Шпекулант: батине.

Дириџ: «масне» ортаке.

Пешаци: трамваје.

Шипарице: Кајзер чарапе.

Галерија слика: затварање.

Мондени: бувару и шишање.

ДА ЛИ ЗНАТЕ!

Питање:

— Како се зове модеран инкубатор али за прављење пара?

Одговор:

— Шпекулант.

НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ

— Ради као да ћеш сутра умрети, а моли се Богу као да ћеш што година живети.

— Пас који много лаје уједа.

— Боље је с мудрим певати, него с лудим плакати.

— Дрво се на човека ослања, а човек на дрво.

— Поштење више вреди од новаца ако је овај без важности.

— Човек се по џепу познаје.

— Дobar поп до смрти се мучи.

КАКО ЉУДИ ИЗЈАВЉУЈУ ЉУБАВ

Судија: — Доживотна робија моја!

Боксер: — Аперкату мој!

Кондуктер: — Деде срце, пођи напред и заузми празна места у мом срицу које има 90 стајања и 25 седишта.

Чувар тунела: — »Љубави, твоје су очи као фењери локомотиве«.

Професор математике: — »Твоја дивна коса у укупном износу гласи 1943-3, дивна је и лепа као Питагорина теорема«.

У РЕСТОРАНУ

Келнер — (Госту): — Зашто мешате вино с водом? Ви само кварите вино.

Гост: — Вода само чини немим, то доказују у рибњаку рибе; вино само чини глупим, то доказују господа за столом. А пошто нећу да будем ни једно ни друго, пијем вино помешано с водом.

ЖЕНСКА ЛОГИКА

— Увек ноћу кад моја жена чује ларму буди ме јер мисли да је лопов.

— Па лопов никад не чини ларму.

— То сам ја рекао, и од тада ме буди кад чује тишину.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Уредништво: Београд, Јакшићева 4-а.

Штампа: Штампариија «Лучи», Београд.

САМО ПО РЕДУ

За време режима Драге Машин служио је популарни чича Настас низ година као «терцман» при нашим конзулатима у јужним крајевима. Пошто је већ по годинама старости дотрајао, требало га је пензионисати. Међутим, с обзиром на његове поверљиве и патриотске заслуге у тим крајевима, тадањи начелник Министарства спољних послова, сада покојни, Драги Стефановић хтео му је учинити да добије неку класу, па тек онда да га пензиониса. У том циљу и предложи своје министру Јовановићу унапређење чича Настаса у чин вицеконзула.

Кад је с тим предлогом изашао пред свог министра, овај дрекне на њега:

— Шта, ви то онако као из рукава, дајете му за вицеконзула. Не иде то тако. Има он прво да прође све друге класе, па тек онда да дође на овај положај. Прво он мора да буде конзул, па тек онда вицеконзул.

РАЗЛОГ

— Како то Јовице, да твој старији брат има црну а ти светлоплаву косу?

— Проста ствар. Пред моје рођење мама је офарбала своју косу.

ЈЕДАН ЗЛОЧИН

— Јао! мамице, онај Миле ме спет пољубио!

— А је ли ти претио пре тога?

— Јесте мамице; казао је: ако се противиш нећу те никад пољубити.

МОДЕРНА ДЕЦА

Учитељица: — Шта је то децо, што нас чини чвршћим и бољим него што смо по природи?

Ученице: — Мидер, госпођол

ПРОФЕСОРСКА ПОСЛА

Иде улицом професор логике, наравно замишљен, па нагази некога.

— Охо, господине, ви ме очеписте!..

— На основу чега ви то закључујете? пита професор.

ЛОВИЧИНЕ МИСЛИ

Јовица говори својој мајци која му пере врат:

— Хвала Богу да нисам жиrafa, то би било нешто страшно кад би свако јутро морао да перем онолики врат.

УГОВОРЕН САСТАНАК

— Где ћемо се наћи?

— Где год хоћеш!

— А када?

— Мени је свеједно!

— Добро, али буди тачан.

ДАНАШЊА ДЕЦА

— Јовице, ти си страшно неваљао, све ћу казати тати кад дође.

— Све сте ви жене једнаке, никад не можете да ћутите.

ПАПУЧИЋИ

— Шта! Да купим жени папуче... нећу! Сумњам да ће их стално имати на ногама.

— Исто као и моја. Више их има у рукама.

У ХОТЕЛУ

— Господине директоре! Један гост са трећег спрата скочио је кроз прозор!

— Да ли је платио рачун?

ДЕЧИЈА ЛОГИКА

— Мама, долазе ли мисионари у рај?

— Наравно сине.

— А људождери?

— Не.

— А како онда мисионар дође у рај, ако га људождер поједе?

ПАМЕТНО ДЕТЕ

— Мали Перица: — Ево ти мама враћам новац што си ми дала да купим марке.

Мајка: — Добро сине, па зар ниси послао писмо.

Мали Перица: — Како да не мамице, бацио сам га у сандуче кад нико није гледао.

У ЦИРКУСУ

Петар је хтео да заради новаца. Један мали циркус ангажовао га је да игра у кожи тек угуинулог мајмуна. Публика је била одушевљена новим мајмуном. Једанпут, кад је био и сувише смео на трапезу, сурвао се и пао у кавез лава.

Петар је викао: — Помоћ! Помоћ!

За трен ока лав је био поред њега.

— Језик за зубе! Иначе смо обојица отпуштени.

ИСКРЕНА ЉУБАВ

— Шта велиш на то, Вера каже да си се ти са мном венчао само зато што сам имала велики мираз.

— Не веруј јој. Она је љута на мене, што се нисам њом оженио, јер није имала мираза.

Мале шале с великом брадом

— Драга моја, не могу више да останем код тебе. Сваки час може да бане твој муж, па ако нас затекне може и да ме убије...

— Ах, глупост! Прошле недеље затекао ме је са Јовановићем и, помисли, само га је млатнуо кишобраном.

— Шта кажете на то! Мој комшија разлупао ми је прозоре кад сам свирала клавир.

— Будала! Сад се чује још много јаче.

Судија иследник: — Окривљени, желите ли да вам нађемо браниоца?

Окривљени: — Не, али бих вам био врло захвалан када бисте ми нашли неколико добрих сведока.

— Јуче је умро мој пра-пра-пра-пра-деда.

— Али... па то је немогуће!
— Јесте, ја сам му-му-муцавац!

— Оче, зашто људи толико плачу у цркви када присуствују неком венчању?

— Јер су већина њих ожењени, дете моје.

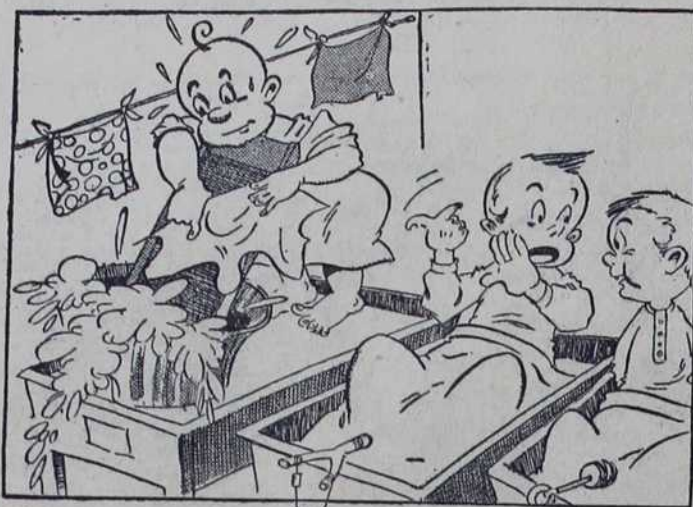
— Дакле, твоја жена пала је у несвест кад је видела како си пољубио гувернанту. Како си је повратио?

— Пољубио сам брзо гувернанту још једном.

— Мој тата, каже Аца Микици, никако да уштеди пара да купи ауто.

— А мој каже, да ће разлупати ову нашу критију о неку бандеру, па ће нам онда осигуравајући друштво купити нов.

У обданишту

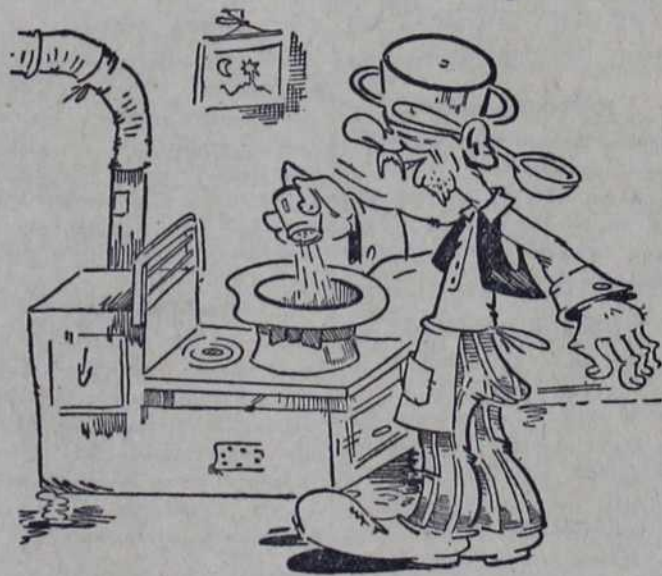
— Он је Шкотлајџанин. Зато пере веш сам.

ТУГА

— Зашто сте тако тужни човече!
— Због забране коцкања.
— Ви сте страстан коцкар!
— Не, већ власник коцкарнице.

Опет ти професори

— Ето, кажу, ми смо професори расејани, а ја нисам заборавио да зачиним јело...

МАЛИ ОГЛАСИ

Пажња спекулантима. Продају се јевтино и дискретно добри душеци који чувају позадину од разних незгода и наредба. Питати у администрацији.

Тражи се ортак за крађу свиња од Дириса. Посао много масан и берићетан. Свиње ћемо продавати по 5.000 и »Дирису« надокнадити штету по 1.000 дин. комад. Специјалиста Кнежевић.

Сву крканцију добићете код стручњака по најјевтинију цену (ако ти не треба). Само због оно млађење радим на дискрецију. Споштовање и клањање Панта звани »Дирис«.

Млађи господин са одличним везама код Дириса тражи финансијера око свиња и фалсификовања требовања. Паре ми требају за подмазивање и ћутање. Профит делимо. »Гиле« звани Кукић.

Милицаве, куку мени, црној а што се не врћеш у Биоград убио те лед дабогда. На сваку тарабу турају плакату »кој се ваћа у спекулацију ће се одалами да простиш по... Врћи се што пре остави пазаранцију и профитацију. Твоја учвиљена Милева.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Неспоразум

— Млекар је дошао, треба да га исплатимо, дај ми новац, Света, каже госпа Милка.

Света, новопечени муж, нервозно одговара:

— Зар опет? Ено тамо, у капуту, је мој новчаник...

Милка извади новчаник и отвори га. Наједном јој се смрче пред очима и поцрвевши јекну:

— Шта то треба да значи? Каква је ово фотографија, коју сам нашао у твом новчанику?

— Ух, жено, па зар се зато љутиш? То је мало изненађење за тебе, одговори мирно Света.

— Хм, збиља лепо изненађење за мене, и ја мислим. Слика неке непознате младе жене код тебе. Зар сам ја због ове дроље оставила моју лепу очинску кућу. То ми је хвала што се бринем за тебе, што ти кувам ручак, што ти крим чарапе. Ти разбојниче један! А ја сирота, глупача, имала сам у тебе неограничено поверење...

— Али дозволи да ти објасним, Милка!

— Не, не, поштеди ме твојих дрскости. Ни минута нећу више да останем под истим кровом с тобом. Одмах идем мојој мами.

— Али, драга, саслушај ме бар...

— Била сам и сувише дуго твоја драга, ти вуцибатно! Колико ли си пута само и ову овде називао истим именом, јецајући рече госпа Милка, и гурне му под нос фотографију.

— Толико, да се ни броја не зна, одговори Света са неуслешним смешком.

— Куку мени, ала сам несрећна! И ти се не стидиш да ми то још и отворено признаш. Па ово је нека слушкиња...

— Извини то је дама, о којој ти говориш, а не служавка. И

пусти ме да ти једанпут објасним...

— Ма немој да ме још мучиш. Уштеди те речи. Ова, да није служавка? Не ту ми не можеш подвалити!

Али и Света изгуби стрпљење. Он подвикну:

— Драга Милка, умукни једном!

Она се не даде умирити.

— Нека буде овако или онако, сасвим ми је свеједно, Света! Само псуј и играј се са мном, сиротом превареном женом. То ми је милије да чујем, него да ме цинички називаш »драга«. Ах да сам бар слутила.

— До ђавола, пусти ме да једанпут дођем до речи. Слика је...

— Ђути, ђути само! Ха-ха, збиља је смешно ово све. Оваква наказа да има првенство.

Има нос као парадаја, а уста су јој као чарапин почетак. Па ове ситне кокошке очи, теби се више свиђају него велике плаве очи твоје жене. А каква ли је тек фигура ове жене. Прави мајмун. Па уши јој висе као у неке пудлице...

Од наглог говора сва се задихала и морала је мало да одахне.

Света моментано уграби ову прилику и тресну:

— Ти ми до сада ниси дала да дођем до речи. Хтео сам ти само објаснити, да је ова фотографија овде, мој први покушај са мојим новим фотографским апаратом. Ово је снимак, који сам снимао у соби, при залазећем сунцу. Он претставља тебе. Време је било туробно и морао сам да снимам дуже. А при том, вероватно, апарат није стојао мирно, него је мало мрдао.

И ето због овог мрдања и твој језик је много мрдао.

РАСЕЈАНОСТ

— Добар дан, госпођо, како веш муж?

— Погрешили сте, г. професоре, ја сам госпођица.

— Хм, да, да, али... онда је ваш муж још нежења.

ЗАУЗЕТО МЕСТО

Господин у кафани, професору, који је сео на празну столицу: — Извините, ова је столица заузета.

Професор: — О, молим, молим, али на кога сам ја онда то сео, кад је столица заузета!

НОВА ЛЕКАРСКА ДИАГНОЗА

Један престонички лекар установио је да су се болести које долазе од меса, масти, углавном гурманске кујне, смањиле за 80%. Пацијенти су основали реди тога друштво за подизање споменика »Дирису«.

ПРОТИВ КИЈАВИЦЕ

Дама: — Страшно сам назебла г. докторе. Дајте ми неко средство против моје кијавице. Шта треба да узмем?

Лекар: — Просто узмите цепену марамицу.

Дама: — Је ли то заиста довољно?

Лекар: — Ако није довољно, онда узмите две или три!

— Нека те не чуди што се мој деда свако сликао. Он је био добитник прве награде на конкурс за највећа уста.

САМО БОСИ ИМАЈУ ПРВЕНСТВО

— Што идеш бос по овој киши, кад имаш ципеле!

— Идем да добијем бон за ципеле. Ако би у њима отишао не би га добио.

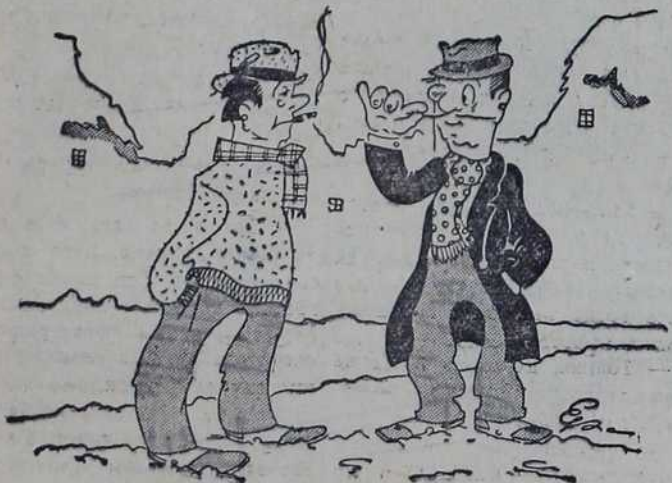
— Пре два сата сам поручио торбу од пужева.

— Извините, али зар не знате како су прави пужеви спори...

Директорова седница

— Хало, драга женице, седница још траје али, немој да ме чекаш кући пре осам сати, јер најважније питање постављам тек у три сата.

— Али за Бога г. Модифу што не купите капут!
— Знате док сам купио шешир и шал, ја сам исцрпео карту за текстил.

— Зар не примећујеш Мицо да ми је у последње време нестало руменило са лица!
— Да. Нестало је козметичких сретстава по дрогерјама.

ЖЕНСКО ВЕСТИ

МЛАДО СРЦЕ

— Не, збиља, не могу да вам будем жена. Између мене и вас велика је разлика у годинама.
— Не мари ништа, чекаћемо још коју годину.

— Сећаш ли се, драги, часа кад смо се први пут срели.
— Сећам се. Било нас је 13 за столом.

Послали младог репортера у Саборну цркву да хвата говор једног епископа, знаменитог проповедника. Лист закључен, а репортера нема. Доцније, кад се вратио, пита га уредник:

— Шта је са епископовим говором?

— Није говорио, — одговара хладнокрвно репортер:

— Зашто?

— Па срушио се плафон и убио епископа и још неколико њих.

◆◆
Уседелица: — На овоме месту сам имала пре тридесет година рандеву са једним лепим потпоручником. Била бих данас већ сигурно генералица да је он тог вечера дошао.

◆◆
— Кажу да су плавојке мирољубивије од црномањастих.

— Којешта! Моја жена била је прво црномањаста па онда плавојка, а ћуд није променила.

◆◆
— Очајан сам; не знам шта бих поклатио својој жени за рођендан.

— Па питај је шта жели.

— Човече, а где да нађем толике паре!

◆◆
— Оче, каква је разлика између једног државника и једног политичара?

— Државник жели да учини нешто за своју земљу, а политичар жели да његова земља нешто учини за њега.

◆◆
— Иди у апотеку и купи за динар мозга.

Тоша је скочио. На вратима се окренуо још једном:

— Тата, а треба ли да кажем да је за тебе?

◆◆
— Гле, зар ви нисте још отишли у Бању?

— Па још се решавам да ли да идем у Врањску или Нишку Бању.

— Као лекар препоручујем вам Нишку Бању.

— А као пријатељ?

— Опет Нишку Бању.

— Па то је једно исто!

— Није. Јер је други савет бесплатан, а први кошта сто динара.

◆◆
— Дакле, жено, шта си помислила кад си флертовала са оним поручником? Да ниси помислила да ће се то мени допасти?

— Нисам.

— Да ниси помислила да ћу повести развод брака?

— Нисам.

— Да ниси помислила да ћу се са њим тући?

— Нисам.

— Па шта си помислила?

— Помислила сам да је много лепши од тебе.

◆◆
— Да ли ти изгледа чудно што су три брата Јовановића узеле три сестре?

— Чудно? Ја бих пре рекао да је корисно. Тако ће сва тројица имати само једну ташту.

◆◆
На банкету, домаћица госту:
— Дала сам вам место до господина Перишића. С њиме ћете се добро занимати; и он има кадем у бешици.

Новинар (интервјуише једну звезду из куће код Споменика):
— Колико бисте хтели да будете стари?...
◆◆

— Хоћете ли мени или ала карт? пита келнер госта.

— Донесите ми обе порције и једну салату од парадајза!

◆◆

Пита жена мужа:

— Зашто си спалио своја школска сведочанства?

— Па син је научно да чита...

Кад је нека гимназија прослављала стогодишњицу, једној старијој наставници прилази један њак и шеретски каже:

— Честитам стогодишњицу!

◆◆

Један инспектор обилази затвор, па се сажаливо обраћа једном робијашу који седи на прагу ћелије:

— Ала ћете бити радосни кад издржите казну!

— А не, господине. Ја сам осуђен на вечиту робију.

„Бодликаво прасе“ има гаси да Вам прикаже

Шта нам је донела прошла година?

ИЗУЧИЛИ НАС ЈЕ КАКО СЕ ЛАЖЕ ...

ИЗУЧИЛИ СМО ДА ЧИТАМО КАРТЕ ...

И ДА ТРИМО ЗА ТРАМВАЈЕМ ...

САЗНАЛИ СМО КО СУ ЈЕВРЕЈИ ...

ИЗУЧИЛИ СМО ДА ДУКАМА РАЗГОВАРАМО СЯ ПРИЈАТЕЉИМА

ИЗУЧИЛИ СМО ДА ХВАЉУЈУЋИ ГЕНЕРАЛИМА ДОБИЛИ СМО ГЕНЕРАЛИМА ПУЉИ БЕОГРАДА

И ВИДЕЛИ СМО КО НАС ЈЕ НЕКАД ВОДИО ...

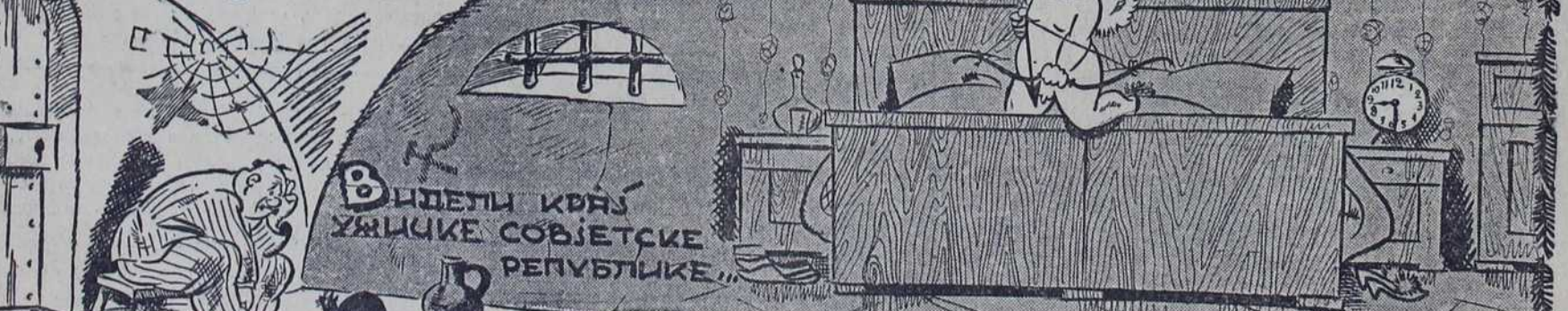
ПОСТАЛИ СМО ФИЛИАТЕЛИСТИ ...

ДОЖИВЕЛИ ДА ПОЗОРИШТЕ ЛИЦА НА-ПОЗОРИШТЕ ...

ИЗУЧИЛИ ДА БЛАГОВРЕМЕНО СЕДЕМО ...

ВИДЕЛИ КРАЈ УЖИЦКЕ СОВЈЕТСКЕ РЕПУБЛИКЕ ...

И НАВЕРНИЈЕ, ИЗУЧИЛИ ДА РАНО ЛЕЖЕМО И ВОЛИМО СЕ

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS